

Još jedna manje

Taman što smo se u mimohodu – lagano, tiho, gotovo ćutke – pomirili sa umorstvom „Utiska”, nije proteklo mnogo vremena a po ko zna koji put smo se uverili kako đavo nikad ne spava: obustavljeno je prikazivanje insajderskog „Reportera”, bilo je blokada medija i u lokalnim razmerama (videti u prošlom broju epizodu pod nazivom „Drž’te se, ‘Kikindske’”), a ovih dana zbio se novi šok za poklonike slobode javne reči – Danica Vučenić, možda i jedina preostala britka sablja „vidljivog” novinarstva, napustila je posao kojim se uspešno bavila tri decenije.

Karijeru dobitnice mnogih priznanja, pored ostalog i nagrade koja nosi ime grandiozne Verice Barać, obeležio je rad na TV B92, a u poslednje četiri godine Vučenićeva je na Radio-televiziji Vojvodina vispreno vodila najupečatljiviju autorsku emisiju tog medija – „Jedan na jedan”. Uvek profesionalna i informisana, sposobna da u tanak nerv pogodi svakog sagovornika, mnogima je bila trn u oku. A to na ovim prostorima podrazumeva pritisak, stres, pretnje i razne druge oblike ućutkivanja. Stoga, ljudski posmatrano, ne treba previše da se čudimo Danićinoj odluci da nađe neko pitomije okruženje za obezbeđivanje egzistencije.

Prilikom dobijanja nagrade za etiku i hrabrost „Dušan Bogavac” u oktobru prošle godine i sama je istakla kako nije mogla ni pomisliti da ćemo se ponovo vraćati na pitanje slobode medija, budući da je propaganda u potpunosti zamenila informacije. Tom zgodom decidno je poručila kolegama kako treba svi zajedno svojski profesionalno da se angažuju u interesu građana.

I zato, nažalost, poslednja informacija o odlasku uspešne novinarke (u mirnije vode) može biti protumačena i kao kapitulacija još jedne perjanice „sedme sile”. Sve ukazuje na to da od takozvane sile nije ostalo gotovo ni početno slovo, a time pomenuti građani bivaju sve prepušteniji razornosti uragana tabloidne propagande.

Kako sada stvari stoje, s povlačenjem Danice Vučenić nad informativnim nebom Srbije će maltene u celosti „bdeći” svima znani nosilac tih istih inicijala.

Da li treba podsećati na to kakav se zlokobni „informerokumul” nadvio nad našim glavama?

J. Filipović